

FESTIVALURI SIBIENE

Gabriela PANTEL-CENUȘER

LA STRADA – punct și de la capăt

Un festival internațional (care ține chiar numai trei zile) înseamnă o dezlănțuire de energii pe care spectatorii nu o bănuiesc, mai ales atunci când întreg programul se desfășoară cu punctualitate și curge de la sine, arătând, cum e și firesc, produsul final. Pe scenă, în sălile de expoziție, pe parcursul *work-shop*-urilor nu se văd zecile de telefoane, de contacte directe, intervenții, rugăminți, speranțe, renunțări. Peste o asemenea sărbătoare trebuie să treacă timp, trebuie lăsate ecurile să se stingă și apoi judecată la rece. Este un fel de a spune, deoarece, căldura pe care artiștii și păpușile lor au transmis-o în public, alături de alte manifestări (muzică, parada modei, expoziții,

lansări de carte, întâlniri profesionale) rămâne în sufletele spectatorilor mari și mici încă mult timp după ce păpușile s-au culcat cumiți în cuferele lor, după ce ultimele acorduri muzicale au încetat, costumele s-au adunat, expozițiile s-au strâns, iar scena din Piața Mică a orașului a fost demontată pe îndelete, sub ochii nostalgici ai spectatorilor deveniți acum simpli trecători.

Germania, Italia, Olanda, Bulgaria, Republica Moldova sunt țările care au răspuns invitației lansate de Teatrul pentru Copii și Tineret „Gong” și au trimis trupe și spectacole reprezentative la Festivalul Internațional de Artă Neconvențională „La Strada”, desfășurat

la Sibiu între 30 mai–1 iunie a.c. Ce au putut vedea copiii, dar și adulții în cele trei zile pline de festival? În fiecare dimineață, „Ceasul cu marionete“ ne-a trezit și amuzat cu mici scenete jucate în fața cadrelor în stilul păpușilor mecanice. În aceeași manieră, statuile vii au reprezentat un punct de atracție prin perfecțiunea „interpretării statice“, adevărată demonstrație de virtuozitate și auto-control. Sosit din Republica Moldova, Valeriu Josan de la Teatrul de Marionete din Chișinău, a prezentat recitalul *Sufletul*, un *one-man show* în care a dat viață marionetelor reunite, între altele, într-o orchestră veselă.

Întâlnirea cu un personaj cunoscut, *Kasper*, i-a facilitat lui Arnold Landen din Germania, regizorul și interpretul spectacolului *Trei jocuri cu Kasper*, apropierea de micii spectatori care au putut urmări o îmbinare fericită între jocul păpușilor și cel al actorului. Eroul trece din poveștile clasice cu prințese, în zilele noastre, într-o poveste *Despre hoțul de mașini, despre alcool și despre diavol*. Tot din Germania – din Leipzig – a venit și trupa Teatrului Wie-Wo, care a prezentat o versiune a *Caprei cu trei iezi*, intitulată *Lupul și cei șapte iezi*. De dimensiuni mici, păpușile acestui „teatru de cutie“ s-au adaptat perfect ideii de teatru stradal, ușor de manevrat și cu impact direct la public. Un spectacol interesant a captat atenția spectatorilor aflați în curtea Muzeului de Istorie. Trupa teatrului de Păpuși din Plovdiv (Bulgaria) a evoluat pe un scenariu – *Hamlet*, inspirat din piesa lui Shakespeare, dar și din cartea umoristului american Richard Armor. Neînțelegerea limbii bulgare nu a constituit un impediment în comunicare, lumina, culoarea și efectele tehnice venind să sugereze atmosfera, dar și ideea piesei. Din România, alături de teatrul-gază, s-au produs actorii din Baia-Mare, în spectacolul *Un pedagog de școală nouă* după I.L. Caragiale, în regia Alinei Hiristea, și veșnic tânăra Daniela Anencov

cu *Un hapciu în plină vară*, reprezentație veselă și antrenantă.

Revelația festivalului a fost, italianca Laura Kibel – o actriță de talie internațională, cu un palmares impresionant la festivalurile de gen din Europa, autoare totală a unui spectacol de animație ce presupune folosirea întregului corp și mai ales, a picioarelor. Personajele ei se formau și erau jucate pe tălpi și pe genunchi, pe umeri, mâini și cap, tot corpul participând la crearea mișcării în ritmul muzicii. Păpuși în evoluțiile solo, ori mici conflicte între două sau mai multe personaje au animat mai bine de o oră atmosfera din Piață, dar și din alte locuri în care și-a adaptat spectacolul. Un cor de vulturi, doi îndrăgostiți care se despart, un violonist și mai multe alte personaje prind viață la vedere, într-o interpretare de zile mari, susținută cu un profesionalism desăvârșit. Receptivă la arta autentică, Piața arhiplină a solicitat-o de nenumărate ori pe Laura Kibel, care a oferit cu generozitate, până la epuizare, toate suplimentele *show*-ului.

Dar festivalul – denumit „de artă neconvențională“ – a cuprins manifestări diverse care merită punctate aici: expozițiile scenografelor Daniela Drăgulescu din București și Angela Josan din Chișinău, cele trei colecții de costume prezentate de „La Production“, concertul de muzică clasică și țambal susținut de Radu Seu din Cluj-Napoca, jocurile și concursurile pentru copii și încă multe altele. La finalul celor trei zile de Festival, organizatorii au răsuflet ușurați. „Gata. Cred că a fost ultimul!“ – declară cu jumătate de gură directoarea Tetruului „Gong“, Mihaela Grigoraș, amintindu-și că de încă cinci ori își mai spusese același lucru, fără să se țină de cuvânt. Nici nu a rostit bine vorbele și telefoanele au început să z bârnie, prietenii și colaboratorii din țară și de peste hotare interesându-se de viitoarea ediție.

Așadar, „La strada“ – punct și de la capăt.